

एलियाह - संख्या एघार

पहिलो गल्ती

Jeff Pippenger

2023-10-15

प्राचीन इस्राएलको आरम्भमा हारूनको सुनौलो बाछासम्बन्धी विद्रोह भविष्यवाणीगत रूपमा एफ्राइमको उत्तरी राज्यका दश गोत्रहरूको आरम्भमा यारोबामको विद्रोहसँग अनुरूप ठहरिन्छ। यी पवित्र इतिहासहरूले १८६३ मा एड्भेन्टवादको विद्रोहको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छन्।

निस्सन्देह १८६३ का साक्ष्य दिने अरू पनि साक्षीहरू छन्, तर हारून र राजा यारोबामले त्यस्ता साक्षीहरू प्रदान गर्छन्, जो १८६३ को इतिहासमाथि आच्छादित रूपमा बस्छन्, र ती सबै इतिहासहरूले एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनलाई चित्रित गर्छन्, जो प्रोटेस्टेन्ट सिङ हो, र त्यो केवल बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यका अन्तिम दिनहरूमा मात्र होइन, अनुग्रह-अवधिको समाप्तिसम्म फैलिएको छ। ती इतिहासहरूले छैटौँ राज्यभित्रको रिपब्लिकन सिङको समानान्तर इतिहासलाई पनि सम्बोधन गर्छन्।

सातौँ-दिन एड्भेन्टिस्ट मण्डली नै संसारको अन्त्यमा परमेश्वरका बाँकी रहेका जनहरू हुन् भन्ने कुरा विश्वास गर्नेहरूका लागि सामान्यतया यो एउटा अत्यन्त कठिन सत्य हो। त्यही विश्वास नै हाम्रो पहिलो भूल हो। लाओदिकेयाको मण्डलीले आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी सङ्कटका समयमा झण्डास्वरूप उठाइने जनहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छ भन्ने कुराको कुनै पनि बाइबलीय प्रमाण छैन। हाम्रो पहिलो भूल भनेको यही हो भनी मानिने झूटो पूर्वधारणालाई स्वीकार गर्नु हो। संसारको अन्त्यमा उठाइने त्यो झण्डा तिनीहरूबाट बनेको छ, जसलाई शैतानको सभाघरका सदस्यहरूले निकालिदिएका थिए।

अनि उहाँले जातिहरूका लागि एउटा ध्वज उठाउनुहुनेछ, र इस्राएलका तिरस्कृतहरूलाई एकत्र गर्नुहुनेछ, र पृथ्वीका चार कुनाबाट यहूदाका तितरबितर पारिएकाहरूलाई भेला गर्नुहुनेछ। यशैया ११:१२।

लाओडिसियाली एड्भेन्टिस्टहरूले नै तिनीहरूलाई बाहिर निकाल्छन्, जो ध्वजचिह्न हुन लागेका छन्।

परमप्रभुको वचन सुन, हे उहाँको वचनमा थरथराउनेहरू; तिमीहरूका दाजुभाइहरू, जसले तिमीहरूलाई घृणा गरे, जसले मेरो नाउँको खातिर तिमीहरूलाई निकालिदिए, तिनीहरूले भने, “परमप्रभु महिमित होऊन्”; तर उहाँ तिमीहरूको आनन्दको निम्ति प्रकट हुनुहुनेछ, र तिनीहरू लज्जित हुनेछन्। यशैया ६६:५।

जो झण्डाचिन्ह हुन्, तिनीहरू ख्रीष्टको “नाउँ” को खातिर बाहिर निकालिन्छन्। घृणा उत्पन्न गराउने त्यो नाउँ अल्फा र ओमेगा हो, किनकि अल्फा र ओमेगाको सिद्धान्तले नै बाइबलीय भविष्यवाणीमा सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डलीले कसको प्रतिनिधित्व गर्छ भन्ने कुरा स्पष्ट रूपमा पहिचान गराउँछ। दस कुमारीहरूको दृष्टान्तले एड्भेन्टवादको प्रतिनिधित्व गर्छ।

“मत्ती २५ का दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तले पनि एड्भेन्टवादी जनताको अनुभवलाई चित्रण गर्दछ।” The Great Controversy, 393.

दृष्टान्त एड्भेन्टवादको आरम्भमा पूरा भयो र अन्त्यमा पनि अक्षरशः पुनः पूरा हुन्छ।

“मलाई प्रायः दस कन्याहरूको दृष्टान्ततर्फ संकेत गरिन्छ, जसमध्ये पाँच बुद्धिमती थिए, र पाँच मूर्ख। यो दृष्टान्त अक्षरशः पूरा भएको छ र हुनेछ, किनकि यस समयसँग यसको विशेष सम्बन्ध छ, र तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशझैं, यो पूरा भएको छ र समयको अन्त्यसम्म वर्तमान सत्य रहिरहनेछ।” Review and Herald, August 19, 1890.

ब्यूझेर आफूहरूसित तेल छैन भन्ने चित्र पुग्ने ती मूर्ख कन्याहरू लाओडिकियावासीहरू हुन्।

“मूर्ख कुमारीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको मण्डलीको अवस्था, लाओदिकीया अवस्थाको रूपमा पनि उल्लेख गरिएको छ।” Review and Herald, August 19, 1890.

फिलाडेल्फियाली मण्डलीको रूपमा पनि चित्रित गरिएका बुद्धिमान् कन्याहरूको संघर्ष त्यस्तो मण्डलीसँग हो, जसले आफूलाई यहूदीहरू भनी दाबी गर्छ, तर तिनीहरू त्यस्ता होइनन्।

हेर, म तिनीहरूलाई, जो आफूहरू यहूदी हौं भनी भन्छन्, तर होइनन्, बरु झूट बोल्छन्—शैतानको सभाघरका तिनीहरूलाई—तिमीका पाउअगाडि आएर दण्डवत् गर्न लगाउनेछु, र तिमीलाई मैले प्रेम गरेको छु भन्ने कुरा जान्न लगाउनेछु। प्रकाश 3:9.

बहिनी ह्याइटले महान निराशापछिको सर्वप्रथम प्रकाशनमै यस पदलाई सम्बोधन गर्नुहुन्छ।

“तपाईं सोच्नुहुन्छ कि सन्तहरूका पाउमा दण्डवत् गर्नेहरू, (प्रकाश 3:9), अन्ततः उद्धार पाउनेछन्। यहाँ म तपाईंसँग असहमत हुनुपर्छ; किनकि परमेश्वरले मलाई देखाउनुभयो कि यो वर्ग तिनै स्वीकारोक्त Adventists थिए, जो पतित भएका थिए, र ‘आफ्ना निम्ति परमेश्वरका पुत्रलाई फेरि क्रूसमा चढाए, र उहाँलाई प्रकट लज्जामा पारे।’ अनि ‘परीक्षाको घडी’मा, जुन अझै आउन बाँकी छ, प्रत्येकको साँचो चरित्र प्रकट गर्न, तिनीहरूले जान्नेछन् कि तिनीहरू सदा-सर्वदाका लागि हराइएका छन्; र आत्मिक व्यथाले अभिभूत भई, तिनीहरू सन्तहरूका पाउमा झुक्नेछन्।” Word to the Little Flock, 12.

यशैया अध्याय पाँचमा दाखबारीको त्यो गीत, जसलाई ख्रीष्टले पछि प्रयोग गर्नुभयो, पहिलो पटक उल्लेख गरिएको छ।

अब म मेरो अति प्रियका विषयमा, उहाँको दाखबारीसम्बन्धी मेरो प्रियको एउटा गीत गाउनेछु। मेरो अति प्रियको एउटा अत्यन्त उर्वर पहाडमा दाखबारी थियो। उहाँले त्यसलाई बारले घेर्नुभयो, त्यसका ढुङ्गाहरू हटाउनुभयो, र त्यसमा उत्तम जातका दाखहरू रोप्नुभयो; त्यसको बीचमा एउटा धरहरा बनाउनुभयो, र त्यसैमा एउटा दाखरस कोल पनि बनाउनुभयो। अनि उहाँले त्यसबाट अङ्गुर फल्ने आशा गर्नुभयो, तर त्यसले जङ्गली अङ्गुर फलायो। अब हे यरूशलेमका बासिन्दाहरू हो, र हे यहूदाका मानिसहरू हो, म र मेरो दाखबारीको बीचमा, कृपया न्याय गर। मेरो दाखबारीको निम्ति मैले नगरेको, अङ्गुर के गर्न सकिन्थ्यो र? जब मैले त्यसले अङ्गुर फलाउने आशा गरेको थिएँ, तब त्यसले किन जङ्गली अङ्गुर फलायो? यशैया 5:1-4।

पुरानो नियम होस् वा नयाँ नियम, दृष्टान्तले परमेश्वरको मण्डलीलाई तिनीहरूले उत्पादन गर्नका लागि खडा गरिएका फलहरू नफलाएकाले परमेश्वरद्वारा अस्वीकृत भएको रूपमा चिनाउँछ। यशैया पाँचमा, दृष्टान्तको निष्कर्षमा, दाखबारीको दण्ड पहिचान गरिन्छ, साथै जातिहरूका निम्ति एउटा ध्वज उठाइने प्रतिज्ञा पनि गरिन्छ। स्पष्टतः दाखबारी नै त्यो ध्वज होइन।

यस कारण परमप्रभुको क्रोध आफ्ना प्रजामाथि प्रज्वलित भएको छ, र उहाँले तिनीहरूका विरुद्ध आफ्नो हात फैलाउनुभएको छ, र तिनीहरूलाई प्रहार गर्नुभएको छ; अनि पहाडहरू काँपेका छन्, र तिनीहरूका लासहरू सडकहरूको बीचमा च्यातिएर छरिएका छन्। यी सबै भए तापनि उहाँको क्रोध फर्किएको छैन, तर उहाँको हात अझै फैलिएको छ। अनि उहाँले टाढाका जातिहरूका निम्ति एउटा ध्वजा उठाउनुहुनेछ, र पृथ्वीको अन्त्यबाट तिनीहरूलाई सिठी बजाएर बोलाउनुहुनेछ; अनि हेर, तिनीहरू वेगसँग चाँडै आउनेछन्। यशैया 5:25, 26.

जब येशूले पछि दृष्टान्तको रूपमा त्यो गीत गाउनुभयो, उहाँको निष्कर्ष पनि त्यत्तिकै निर्णायक थियो।

अर्को एउटा दृष्टान्त सुन: एक जना घरधनी थियो, जसले एउटा दाखबारी लगायो, त्यसको चारैतिर बार लगायो, त्यसमा दाख कुन्ड खन्यो, एउटा मीनार बनायो, र त्यसलाई कमैयाहरूलाई ठेक्कामा दिएर टाढाको देशतिर गयो। जब फलको समय नजिक आयो, तब त्यसले आफ्ना दासहरूलाई कमैयाहरूकहाँ पठायो, ताकि तिनीहरूले

त्यसका फलहरू ल्याऊन्। तर कमैयाहरूले उसका दासहरूलाई समाते, एक जनालाई कुटे, अर्कोलाई मारे, र अर्कोलाई ढुंगाले हाने। फेरि त्यसले पहिलाभन्दा धेरै अरू दासहरू पठायो; र तिनीहरूले तिनीहरूसित पनि त्यसरी नै गरे। तर अन्तमा त्यसले आफ्ना छोरालाई तिनीहरूकहाँ पठायो, यसो भन्दै, 'तिनीहरूले मेरा छोराको आदर गर्नेछन्।' तर जब कमैयाहरूले छोरालाई देखे, तिनीहरूले आपसमा भने, 'यो त उत्तराधिकारी हो; आओ, यसलाई मारौं, र यसको उत्तराधिकार कब्जा गरौं।' अनि तिनीहरूले त्यसलाई समाते, दाखबारीबाहिर पर्याँके, र मारे। यसकारण जब दाखबारीको मालिक आउँछ, तब ती कमैयाहरूलाई उसले के गर्नेछ?" तिनीहरूले उहाँलाई भने, "उसले ती दुष्ट मानिसहरूलाई भयानक रीतिले नष्ट गर्नेछ, र आफ्नो दाखबारी अरू कमैयाहरूलाई ठेक्कामा दिनेछ, जसले मौसममा त्यसका फलहरू उसलाई दिनेछन्।" येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "के तिमीहरूले धर्मशास्त्रमा कहिल्यै पढेनौ, 'जुन ढुंगा निर्माण गर्नेहरूले अस्वीकार गरे, त्यही कुनाको शिरढुंगा भएको छ; यो परमप्रभुबाट भएको हो, र हाम्रो दृष्टिमा अचम्मको छ' ? यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरको राज्य तिमीहरूबाट खोसिनेछ, र त्यसका फल फलाउने जातिलाई दिइनेछ। अनि जो कोही यस ढुंगामा खस्छ, त्यो टुक्राटुक्रा हुनेछ; तर जसमाथि यो खस्छ, त्यसलाई यसले चूर्ण पार्नेछ।" जब मुख्य पूजाहारीहरू र फरिसीहरूले उहाँका दृष्टान्तहरू सुने, तब उहाँले तिनीहरूकै विषयमा बोल्नुभएको हो भन्ने तिनीहरूले बुझे। मत्ती 21:33-45.

लाओदिकियाको सातौँ-दिन एड्भेन्टिस्ट मण्डली उचालिएको झण्डा होइन। अन्तिम दिनहरूमा प्राचीन इसाएलद्वारा प्रतीकित दाखबारी लाओदिकियाको सातौँ-दिन एड्भेन्टिस्ट मण्डली हो, तर त्यहाँ एउटा यस्तो जाति हुनेछ जसले त्यस्तो फल उत्पन्न गर्नेछ जो पहिलो फलको योग्य ठहरिन्छ, र यही नै एक लाख चवालीस हजार हुन्।

यीहरू ती हुन् जो स्त्रीहरूसँग अपवित्र भएनन्; किनकि तिनीहरू कुमारीहरू हुन्। यीहरू ती हुन् जो थुमालाई उहाँ जहाँजहाँ जानुहुन्छ त्यहीँ पछ्याउँछन्। यीहरू मानिसहरूका बीचबाट छुटकारा पाएकाहरू हुन्, परमेश्वर र थुमाका निम्ति पहिलो फल भई। प्रकाश 14:4।

एक ध्वज-चिह्नको रूपमा तिनीहरूलाई गृहस्वामीले अन्तिम कटनी भित्र्याउन प्रयोग गर्नुहुनेछ। लाओदिकीया सम्बन्धी सातौँ-दिनका एड्भेन्टिस्ट मण्डली नै त्यो दाखबारी हो, जसले मोशाका सात कालहरूको आधारशिला अस्वीकार गर्‍यो। त्यस बिन्दुदेखि अघि यो झन्-झन् गहिरो अन्धकारतर्फ क्रमिक पतन थियो। त्यो ध्वज-चिह्न "यिशैको एउटा जरा" हुनेछ। यिशैको जरा, अथवा दाऊदले, येशूले आफ्नो इतिहासका वादविवादमा अल्झिने यहूदीहरूलाई प्रस्तुत गर्नुभएको एकदम अन्तिम सत्यको प्रतिनिधित्व गर्दछ। यो अल्फा र ओमेगाको सिद्धान्तको प्रतीक हो, जसलाई प्राचीन र आधुनिक इसाएल दुवैका अविश्वासी किसानहरूले बुझ्न इन्कार गर्छन्।

अनि त्यस दिन यिशैको एउटा मूल हुनेछ, जो जातिहरूका निम्ति एउटा ध्वजझैँ उभिनेछ; अन्यजातिहरूले त्यसलाई खोज्नेछन्; अनि उहाँको विश्राम महिमाय हुनेछ। यशैया 11:10.

सिस्टर ह्वाइट र जेम्स ह्वाइटले स्पष्ट रूपमा पहिचान गर्छन् कि १८५६ सम्ममा त्यो आन्दोलन लाओडिसिया भएको थियो; त्यसो भए, उनले कहिले यो पहिचान गरिन् कि त्यसले लाओडिसियालीहरूका लागि दिइएको सन्देश स्वीकार गर्‍यो? उनले कहिल्यै गरिनन्। हाम्रो पहिलो गल्ती भनेको सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डली इतिहासभरि विजयी मण्डली रही आएको छ भन्ने दाबीलाई स्वीकार गर्नु हो। वास्तविकता त्यसको ठीक विपरीत छ। यदि हामी त्यो पहिलो गलत पूर्वधारणा स्वीकार गर्छौं भने, त्यसको विपरीत शिक्षा दिने भविष्यवाणीसम्बन्धी तथ्यहरूप्रति हाम्रो आँखाहरू बन्द हुन्छन्। उदाहरणका लागि, सिस्टर ह्वाइटले बारम्बार यो पहिचान गर्छिन् कि प्राचीन शाब्दिक इसाएलको इतिहासले आधुनिक आत्मिक इसाएलको अनुभव र इतिहासलाई चित्रण गर्छ। प्रायः जब उनले आधुनिक इसाएलका लागि उदाहरणस्वरूप प्राचीन इसाएललाई उल्लेख गर्छिन्, तब उनी एकैसाथ प्रेरित पावलको यही तथ्यसम्बन्धी प्रसिद्ध कथन पनि उद्धृत गर्छिन्।

अब यी सबै कुरा तिनीहरूका लागि उदाहरणस्वरूप भए; र युगहरूको अन्त्य आइलागेका हामीलाई चेतावनीका निम्ति ती लेखिएका हुन्। १ कोरिन्थी १०:११।

प्रेरित पावलले पद एघारमा अधिल्ला दस पदहरूको सार प्रस्तुत गरिरहेका छन्।

यसबाहेक, हे भाइहो, म तिमीहरू अज्ञानी रहोस् भन्ने चाहन्छु—कि हाम्रा सबै पितृपुरुषहरू बादलमुनि थिए, र सबै समुद्र पार गरेर गए; अनि सबैले बादलमा र समुद्रमा मोशाको निम्ति बप्तिस्मा लिए; अनि सबैले एउटै आत्मिक भोजन खाए; अनि सबैले एउटै आत्मिक पेय पिए; किनकि उनीहरूले त्यो पछिपछि लागि रहने आत्मिक चट्टानबाट पिए, र त्यो चट्टान खीष्ट हुनुहुन्थ्यो। तर तिनीहरूमध्ये धेरै जनासित परमेश्वर प्रसन्न हुनु भएन; किनकि तिनीहरू उजाडस्थानमा ढालिए। अब यी कुराहरू हाम्रो निम्ति दृष्टान्तस्वरूप भए, यस अभिप्रायले कि तिनीहरूले झैं हामीले दुष्ट कुराहरूको अभिलाषा नगरौं। न तिमीहरू मूर्तिपूजक होओ, जसरी तिनीहरूमध्ये कतिपय थिए; जसरी लेखिएको छ, “मानिसहरू खान र पिउन बसे, र रमाइलो गर्न उठे।” न त हामी व्यभिचार गरौं, जसरी तिनीहरूमध्ये कतिपयले गरे, र एकै दिनमा तेइस हजार ढले। न त हामी खीष्टलाई परीक्षा गरौं, जसरी तिनीहरूमध्ये कतिपयले परीक्षा गरे, र सर्पहरूद्वारा नष्ट भए। न तिमीहरू गनगनाओ, जसरी तिनीहरूमध्ये कतिपयले गनगनाए, र संहारकद्वारा नष्ट भए। १ कोरिन्थी १०:१-१०।

पावल र सिस्टर ह्याइटले प्राचीन इस्राएललाई विजयी र धर्मी जनताको उदाहरणको रूपमा प्रयोग गर्नुहुन्। ठीक त्यसको विपरीत। पावलले ती पहिलो दस पदहरूको सार पद एघारमा प्रस्तुत गर्छन्, र त्यसपछि अर्को पदमा प्राचीन इस्राएलको इतिहासले देखेहरूलाई के शिक्षा दिनुपर्ने हो, सो बताउँछन्।

यसकारण जो आफू उभिएको छु भनी ठान्छ, त्यो नलडोस् भनेर सावधान रहोस्। १ कोरिन्थी १०:१२।

प्राचीन इस्राएलले त्यस्तो जातिको उदाहरण प्रस्तुत गर्दछ, जसलाई परमेश्वरले बोलाउनुभयो, परमेश्वरद्वारा अगुवाइ गरियो, परमेश्वरका भविष्यवाणीहरू पूरा गरियो, र मार्गको प्रत्येक चरणमा परमेश्वरविरुद्ध विद्रोह गर्यो, र अन्ततः स्वर्ग र पृथ्वीका सृष्टिकर्तालाई क्रुसमा चढायो! एड्भेन्टिस्टहरूलाई प्राचीन इस्राएलबारे यी तथ्यहरू स्वीकार गर्न कुनै कठिनाई हुँदैन, तर विरलै मात्र तिनीहरूले अभिप्रेत चेतावनीलाई आफ्नो लाओदिकी अन्धोपन भेद नदिन्छन्। तिनीहरूले ती अंशहरू उद्धृत गर्न सक्छन् जहाँ सिस्टर ह्याइटले मण्डलीलाई परमेश्वरको आँखाको नानी भनेर चिनाउनुहुन्छ, र त्यो हो पनि, तर आफ्ना जनहरूप्रति परमेश्वरको प्रेमले तिनीहरूको वास्तविक अवस्थामाथि आवरण हाल्दैन। जसलाई उहाँ प्रेम गर्नुहुन्छ, तिनलाई उहाँ हप्काउनुहुन्छ र ताडना दिनुहुन्छ। परमेश्वरको मण्डली जति परमेश्वरको आँखाको नानी हो, येशूले त्यो नानीसँग—आफ्नै नानीसँग—आफ्नो सम्बन्धलाई अत्यन्त स्पष्ट रूपमा संक्षेप गर्नुभयो।

हे यरूशलेम, यरूशलेम, जसले अगमवक्ताहरूलाई माछौं, र तिमीकहाँ पठाइएकाहरूलाई ढुंगाले हान्छौ; कति पटक मैले तिम्रा सन्तानहरूलाई एउटै ठाउँमा जम्मा गर्न चाहें, जसरी पोथीले आफ्ना चल्लाहरूलाई आफ्ना पखेटामुनि जम्मा गर्छ, तर तिमीहरूले मानेनौ! हेर, तिम्रो घर तिमीहरूकै निम्ति उजाड छोडिएको छ; अनि साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूले मलाई देखेछैनौ, जबसम्म त्यो समय नआओस्, जब तिमीहरूले भन्नेछौ, ‘प्रभुको नाउँमा आउने धन्य होस्!’ लूका १३:३४, ३५।

प्रश्नहरू यसरी सोधिनुपर्छ: “के येशूले साँच्चै सुरुको माध्यमबाट अन्त्यलाई चित्रित गर्नुहुन्छ? के प्राचीन इस्राएलले वास्तवमै आधुनिक इस्राएललाई चित्रित गर्छ?” प्राचीन इस्राएलको सम्पूर्ण इतिहासभरि समस्या यही थियो कि उनीहरूले आफ्नो वंशपरम्पराले आफूहरू परमेश्वरका जन हुन् भनी प्रमाणित गर्छ भन्ने विश्वास गर्थे, र त्यसैले आफूहरू परमेश्वरका जनबाहेक अरू केही हुनै सक्दैनन् भन्ने ठान्थे। यही कारणले यर्मियाको समयमा उनीहरूले आफूलाई परमप्रभुको मन्दिर भनी दाबी गरे।

परमप्रभुबाट यर्मियाकहाँ आएको वचन यस्तो थियो: “परमप्रभुको भवनको ढोकामा उभिएर त्यहाँ यो वचन घोषणा गर, र भन, ‘हे यहूदाका सबै जनहो, जो परमप्रभुको आराधना गर्न यी ढोकाहरूबाट भित्र प्रवेश गर्दछौ, परमप्रभुको वचन सुन। सेनाहरूका परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर, यसो भन्नुहुन्छ: आफ्ना चालचलन र आफ्ना कामहरू सुधार, अनि म तिमीहरूलाई यस स्थानमा बस्न दिनेछु। यी झूटा वचनहरूमा भरोसा नगर, यसो भन्दै: “परमप्रभुको मन्दिर, परमप्रभुको मन्दिर, परमप्रभुको मन्दिर—यी नै हुन्।”’” यर्मिया ७:१-४।

यही उही भ्रमलाई यूहन्ना बप्तिस्मादाताले पनि विशेष रूपमा जोड दिएका थिए।

अनि आफ्ना पापहरू स्वीकार गर्दै तिनीहरू उहाँद्वारा यर्दनमा बप्तिस्मा लिए। तर जब उहाँले धेरै फरिसीहरू र सदुकीहरूलाई आफ्नो बप्तिस्मातर्फ आउँदै गरेको देख्नुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, हे सर्पका सन्तान हो, आउँदै गरेको क्रोधबाट भाग्नु तिमीहरूलाई कसले चेतावनी दियो? यसकारण पश्चात्तापयोग्य फलहरू फलाओ। अनि आफ्ना मनमा यसो नभन, 'अब्राहाम हाम्रो पिता हुन्'; किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु, यी ढुंगाहरूबाट पनि परमेश्वर अब्राहामका लागि सन्तान उठाउन समर्थ हुनुहुन्छ। अनि अहिले पनि कुल्हाडी रूखहरूका जरामा राखिएको छ; यसकारण हरेक रूख जसले असल फल फलाउँदैन, त्यो काटिन्छ, र आगोमा फालिन्छ। मत्ती 3:6-10।

एडभेन्टादिभित्र रहेको उही भ्रमित समझ, जसलाई “प्रभुको मन्दिर त हामी नै हौं” भन्ने अभिव्यक्तिद्वारा, र हामी अब्राहामको आत्मिक “सन्तान” हौं भन्ने दाबीद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा व्यक्त गरिएको छ, लाओडिसियाको अन्धोपनको प्रमुख अभिव्यक्ति हो।

“परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई उहाँका धार्मिकताका व्यवस्थाहरू पालन गर्नका लागि तिनीहरू कस्ता हुनुपर्छ र के गर्नुपर्छ भन्ने बताउन दूतहरू पठाउनुहुन्छ; ती व्यवस्थाहरू यदि कुनै मानिसले पालन गर्छ भने, ऊ तिनैमा जीवित रहनेछ। तिनीहरूले परमेश्वरलाई सर्वोपरी प्रेम गर्नुपर्छ, उहाँको सामु आफ्नो लागि अरू कुनै देवताहरू नराखी; र तिनीहरूले आफ्नो छिमेकीलाई आफैँलाई जस्तै प्रेम गर्नुपर्छ, र उसप्रति त्यही गर्नुपर्छ, जुन तिनीहरू चाहन्छन् कि उसले तिनीहरूप्रति गरोस्।”

“परमेश्वरको पवित्र व्यवस्थाको एउटा सानो मात्रा पनि हल्का वा अनादरपूर्वक व्यवहार गरिनु हुँदैन। जसले ‘परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ’ भन्ने वचनको उल्लङ्घन गर्छन्, तिनीहरू अन्धकारका राजकुमारको झण्डामुनि उभिएका हुन्छन्, आफ्ना सृष्टिकर्ता र उद्धारकर्ताविरुद्ध विद्रोहमा। तिनीहरूले आज्ञाकारीहरूलाई दिइएका प्रतिज्ञाहरू आफ्नो निम्ति दाबी गर्छन्, यसो भन्दै, प्रभुको मन्दिर, प्रभुको मन्दिर हामी हौं, जबकि तिनीहरूले उहाँको चरित्रलाई गलत रूपमा प्रस्तुत गरेर, उहाँले तिनीहरूलाई नगर्नु भन्नुभएका कामहरू नै गरेर, परमेश्वरको अनादर गरिरहेका हुन्छन्। तिनीहरूले यस्तो मापदण्ड खडा गर्छन् जुन परमेश्वरले दिनुभएको छैन। तिनीहरूको उदाहरण भ्रममा पार्ने खालको छ, तिनीहरूको प्रभाव भ्रष्ट पार्ने खालको छ। तिनीहरू संसारमा ज्योति होइनन्, किनकि तिनीहरूले धार्मिकताका सिद्धान्तहरू पछ्याउँदैनन्।”

“मानिसहरूले परमेश्वरले तिनीहरूलाई पठाउनुभएको ज्योतिलाई बेवास्ता गर्नुजति ठूलो द्रोह परमेश्वरप्रति देखाउन सक्दैनन्। जसले यसो गर्छन्, तिनीहरूले अज्ञानीहरूलाई भ्रममा पार्छन्, किनकि तिनीहरूले झूटा मार्गचिह्नहरू खडा गर्छन्। तिनीहरूले निरन्तर शुद्ध सिद्धान्तहरूलाई विकृत पारिरहेका हुन्छन्...”

“पवित्र धर्मशास्त्रका वचनहरूमा यहूदी राष्ट्रमाथि उजाडपन किन आयो भन्ने कुरा हामीलाई स्पष्ट रूपमा बताइएको छ। तिनीहरूसँग महान् ज्योति, प्रशस्त आशीर्वाद, र अद्भुत समृद्धि थियो। तर तिनीहरूलाई सुम्पिएको भरोसाप्रति तिनीहरू अविश्वासी ठहरिए। तिनीहरूले प्रभुको दाखबारीको विश्वासयोग्य रूपमा हेरचाह गरेनन्, न त त्यसका फलहरू उहाँलाई अर्पण गरे। तिनीहरूले मान्नु कुनै परमेश्वर नै छैन भन्ने गरी व्यवहार गरे, र त्यसैले विपत्ति तिनीहरूमाथि आइपरी।” Manuscript Releases, volume 14, 343-345.

इसाएलले विश्वास गथ्यो कि, आफ्नो इतिहासको प्रारम्भमै परमेश्वरद्वारा चुनिएको हुनाले, तिनीहरू सधैं उहाँका चुनिएका जन नै रहनेछन्। अझ खराब कुरा त यो थियो कि, उहाँका चुनिएका जन भएकैले, तिनीहरूले उहाँलाई आदर गर्न अस्वीकार गरे तापनि उहाँले तिनीहरूलाई आदर गर्नुहुनेछ भनी पनि तिनीहरूले विश्वास गरे। भविष्यवाणीको दृष्टिले, तिनीहरू सम्बन्धविच्छेद नगरिएसम्म उहाँका चुनिएका जन थिए, तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई जस्ता हुन चाहनुभएको थियो, तिनीहरू कहिल्यै त्यस्ता जन भएनन्। चुनिएका जनको धार्मिकता तिनीहरूले आफू को हौं भनी सोच्न सक्छन् भन्ने आधारमा निर्धारण हुँदैन। प्राचीन इसाएल सातौँ-दिनका एडभेन्टिस्ट कलीसियाको प्रमुख उदाहरण हो, तर जब तिनीहरूले संसारको अन्त्यमा एक लाख चौवालीस हजारको प्रतिनिधित्व गर्छन् भन्ने झूटा

पूर्वधारणा स्वीकार गरिन्छ, तब लाओडिसियाको अन्धोपन प्रकट हुन्छ, जसरी प्राचीन इस्राएलको भएको थियो। एडभेन्टवादले, यसको विपरीत स्पष्ट प्रमाण हुँदाहुँदै पनि, तिनीहरू संसारको अन्त्यका परमेश्वरका बाँकी रहेका जन हुन् भनी विश्वास गर्छ र सिकाउँछ।

जति-जति हामी कृपाकालको समाप्तिको नजिक पुग्छौं, त्यति-त्यति लाओडिसियाका मानिसहरूलाई दिइने सन्देश अझ गम्भीर र स्पष्ट हुनुपर्छ। यदि त्यो झूटा आधारसिद्धान्तलाई सत्यका खातिर त्यागिएन भने, हारून, यारोबाम र 1863 का उदाहरणहरू परम्परा र चलनको आवरणमुनि लुकाइन्छन्। कृपाकालको समाप्ति यति निकट आइसकेको छ कि अब उप्रान्त त्यस आवरणमुनि लुकेर बसिरहनु सम्भव छैन।

र यही दोषारोपण हो, कि ज्योति संसारमा आएको छ, तर मानिसहरूले ज्योतिभन्दा अन्धकारलाई नै प्रेम गरे, किनकि तिनीहरूका कामहरू दुष्ट थिए। किनकि दुष्कर्म गर्ने हरेकले ज्योतिलाई घृणा गर्छ, र ज्योतिमा आउँदैन, नत्र उसका कामहरू प्रकट भई धिक्कारिनेछन्। यूहन्ना ३:१९, २०।

आड्वेन्टवादका धर्मत्यागहरूको इतिहास परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनमा अनुगमन गरिएको छ। यो एउटा भविष्यसूचक वास्तविकता हो। यसको पहिलो प्रमाण प्राचीन इस्राएल हो। प्राचीन इस्राएल निरन्तर र क्रमशः बढ्दो धर्मत्यागको इतिहास हो, तथापि बाइबल र अगमवाणीको आत्माले सिकाउँछन् कि प्राचीन इस्राएलले आधुनिक इस्राएलको प्रतिरूप दिन्छ। यो जति दुःखद भए पनि, यस वर्तमान समयमा यस सत्यलाई बुझ्नु यति महत्त्वपूर्ण कहिल्यै भएको थिएन। येशू ख्रीष्टको प्रकाशद्वारा खोलिएँदै गरेको कुरा यो हो कि प्रोटेस्टेन्ट सीडको रूपमा आड्वेन्टवादको इतिहास रिपब्लिकन सीडको इतिहाससँग समानान्तर रूपमा अघि बढ्छ। दुवै सीडले एक-अर्काका लागि दोस्रो साक्षी प्रदान गर्छन्, र साक्षीहरूमध्ये एउटालाई सही रूपमा देख्न अस्वीकार गर्नुले, एकै समयमा, अर्को साक्षीलाई पनि चिन्नबाट रोक्छ।

हारून, यारोबाम र 1863 का रेखाहरूले आधुनिक आत्मिक इस्राएलको आरम्भलाई पहिचान गर्छन्, र यसो गर्दा तिनीहरूले रिपब्लिकन सीडको आरम्भलाई पनि पहिचान गर्छन्। तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश पशुको छाप ग्रहण नगर्नेसम्बन्धी एक चेतावनी हो। संयुक्त राज्य अमेरिकाले नै पहिले आइतबारसम्बन्धी व्यवस्था पारित गर्छ र त्यसपछि सम्पूर्ण संसारलाई पनि त्यही गर्न बाध्य पार्छ।

“विदेशी राष्ट्रहरूले संयुक्त राज्य अमेरिकाको उदाहरण पछ्याउनेछन्। यद्यपि उसले अग्रसरता लिन्छ, तैपनि यही संकट संसारका सबै भागहरूमा रहेका हाम्रा मानिसहरूमाथि पनि आउनेछ।” Testimonies, volume 6, 395.

आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी संकटसँग जोडिएका भविष्यवाणीसम्बन्धी सत्यहरूलाई संयुक्त राज्य अमेरिकाको कार्यबाट अलग गर्न सकिँदैन। प्रकाश १३ को पृथ्वीको पशु बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्य हो, जसले यशैया २३ अनुसार सत्तरी भविष्यवाणीमूलक वर्षसम्म शासन गर्दछ। त्यही पृथ्वीको पशुका दुईवटा सिङ छन्। ती दुई सिङहरूको परस्पर सम्बन्धसँग सम्बन्धित सत्यहरू अहिले खोलिएँदैछन्, तर केवल तिनीहरूका निम्ति, जसले यो बुझ्न रोज्छन् कि येशूले कुनै वस्तुको आरम्भलाई कुनै वस्तुको अन्त्यलाई स्पष्ट पार्न प्रयोग गरेर येशू ख्रीष्टको प्रकाशको उद्घाटन सम्पन्न गर्नुहुन्छ।

संयुक्त राज्य अमेरिका सन् १७९८ मा बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा आरम्भ भयो, र त्यसपछिका पैंसट्टी वर्षहरूमा, इतिहासभरि सँगसँगै जाने दुई सीडहरूलाई यस्तो परिप्रेक्ष्यमा स्थापित गरियो कि तिनलाई चिन्न सकिने थियो, तर केवल तिनैले जो देख्न इच्छुक छन्। यशैया अध्याय ७ मा प्रस्तुत गरिएका पैंसट्टी वर्षहरू ई.पू. ७४२ मा आरम्भ भए र ई.पू. ६७७ मा समाप्त भए। सन् १७९८ देखि १८६३ सम्म ती वर्षहरू पुनः दोहोरिए। ती पैंसट्टी वर्षहरूले दुवै सीडहरूमा सङ्कटको एउटा प्रक्रियालाई पहिचान गराउँछन्।

१८६३ सम्म आइपुग्दा, यशैया तेइसमा उल्लिखित भविष्यवाणीका “एक राजाका दिनहरू” को आरम्भिक अवधि समाप्त भइसकेको थियो, र त्यसो गर्दा यसले “एक राजाका दिनहरू” को अन्तिम अवधिका भविष्यसूचक

सीमाचिन्हहरू स्थापित गर्‍यो। यशैया तेइसको प्रतीकात्मक सत्तरीको अन्त्यलाई पहिलो पैँसट्टी वर्षले चित्रित गर्दछ। १८६३ देखि १९८९ मा अन्तको समयसम्मको अवधि लाओडिसीयन एड्भेन्टिस्ट मण्डलीको अवधि हो, जुन मिलराइट आन्दोलनबाट आरम्भ भई एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनमा अन्त हुन्छ। अन्त्यको अवधिलाई बुझ्नका लागि, हामीले आरम्भको अवधिलाई बुझ्नुपर्छ। एड्भेन्टिज्मले यो गर्न सक्दैन, किनकि यसको आरम्भ मोशाको शपथको अस्वीकारबाट चिह्नित छ, जसले ती नै पैँसट्टी वर्षहरूलाई पहिचान गराउँछ, जसले एड्भेन्टिज्म र संयुक्त राज्य अमेरिकाको आरम्भ र अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

यस कारणले, र यो अत्यन्त महत्त्वपूर्ण कारण हो, यस लेखले एउटा भविष्यवाणीसम्बन्धी तथ्य स्थापित गर्ने प्रयास गरेको छ, जुन अहिले यहूदाको कुलका सिंहद्वारा खोलिँदैछ। त्यो तथ्य यो हो कि यदि तपाईं सातौँ-दिनको एड्भेन्टिस्ट मण्डली सधैं लाओडिसीयाको अवस्थामै रहेको छ भनी मान्न इच्छुक हुनुहुन्न भने, तर्कगत रूपमा तपाईं एड्भेन्टवादको इतिहासलाई ठीकरीत्या विभाजन गर्न असमर्थ हुनुहुन्छ, र एड्भेन्टवादको इतिहासलाई ठीकरीत्या विभाजन नगरी तपाईं रिपब्लिकनवादको सिङ्गलाई ठीकरीत्या पहिचान गर्न अक्षम हुनुहुन्छ।

किनकि यदि तिनीहरूले प्रभु तथा मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टको ज्ञानद्वारा संसारका अशुद्धताहरूबाट उम्किसकेपछि फेरि तिनीमा अलझिएर तिनद्वारा पराजित हुन्छन् भने, तिनीहरूको पछिल्लो अवस्था पहिलाको भन्दा झन् खराब हुन्छ। किनकि धार्मिकताको मार्ग नचिनेकै तिनीहरूका लागि राम्रो हुनेथियो, भन्दा कि त्यसलाई चिनिसकेपछि तिनीहरूलाई सुम्पिएको पवित्र आज्ञाबाट फर्किनु। तर तिनीहरूका विषयमा सत्य उखानअनुसार यही भएको छ, “कुकुर आफ्नै वान्तातर्फ फेरि फर्कन्छ;” र “नुहाइएकी सुँगुर फेरि हिलोमा लोट्न जान्छे।” २ पत्रुस २:२०-२२।